

REVISTA COPIIULUI DOBROGEAN

Revista Copilului Dobrogean

apare lunar sub auspiciile Asociației Învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet:

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-prof.
Pictor V. PAVLOV-prof.
IORD. PETRACHE-înv.

REDAȚIA:
Const. Petrache
revizor școlar

AD-ȚIA
N. Damienescu
înv. Str. Mahmudiei 45

Abonamentul anual 40 lei
Abonamentul de sprijin 80 lei

SUMARUL:

8 Iunie	<i>Copilul Dobrogean</i>
Cuvânt de despărțire	<i>Nenea Nicu</i>
Dragi copii	<i>O prietenă mai mare</i>
La pădure	<i>Vanga Ecaterina</i>
Oaia Vulpea și Lupul	<i>S. Stoian</i>
Vacanța	<i>Șeicaru Aurel</i>
Cu Barca	<i>Silvestrovici Sylvia</i>
Era Grozav	<i>Francisc Jammes</i>
Care anotimp e cel mai frumos și pentru ce?	<i>Dumitriu Eug.</i>
O excursie	<i>Cașu Sylvia</i>
	<i>Un elev dela Mahmudia</i>
Huz și Gluma	

Să învățăm jucându-ne

Posta redacției

S IUNIE 1930

— SAU —

Povestea unui fecior de împărat...

A fost odată ca niciodată... căci de n'ar fi nu s'ar povesti.

A fost o țară mândră și frumoasă, cu numele de basm, cu munții de vis și cu apele de cristal albastru.

Și țara aceea avusese un împărat credincios, viteaz și priceput întru ale domniei, că o făcuse, din mică și neltulă în seamă, cum o găsisse la începutul domniei, într-o țară mare, frumoasă și cunoscută.

Dar moartea, care nu cruță pe nimeni, veni și ridică viața Marelui Împărat, de rămase fără cârmă poporul.

Treburile mergeau din ce în ce mai greu.

Am uitat să vă spun însă :

Împăratul avea un fecior, care plecase în străinătăți și despre El se răspândise șvonul că ar fi un om tare luminat și tot atât de priceput în conducerea țărilor, ca și Tatăl său.

Către El se îndreptară atunci toate gândurile doritoare de bine, ale țării. Poporul, iubitor de conducere înțeleaptă, se ruga zi și noapte lui Dumnezeu să-i aducă pe feciorul de Împărat din pribegie.

Dumnezeu a ocrotit totdeauna neamul acesta.

Pela începutul luni Iunie—ziua 8 a—pe când pământul acelei țări bogate, se îmbrăcase numai în covoare de verdeață, țesute cu dărnicie de o primăvară ploioasă și caldă, veni feciorul de împărat, pe aripile unei păsări cu ciocul și ghiarele de fier și se așeză în scaunul domniei!

Domnește și astăzi!

Poporul îl iubește cu credință gata fiind să-și dea viața pentru El, iar ca drept recunoștință față de D-zeu pentru trimiterea Lui în țară, se sărbătorește în fiecare an ziua de 8 Iunie.

„Copilul Dobrogean“

NENEA NICU

către micii cititori ai revistei „C. D.”

Cuvânt de despărțire

Iată un an din viața noastră de școlari s'a sfârșit ! Pentru o seamă din voi, care ați învățat și ascultat de sfaturile domnilor învățători și doamnelor învățătoare, anul sfârșit s'a încheiat cu bucurie mare, trecând în clasa următoare. Cei ce n'au ascultat și au fugit de școală, pe lângă rușinea de a rămâne repetenți, au mahnit adânc și pe părinții lor. Aceasta a fost recunoștința voastră pentru acei ce v'au îngrijit ?... Mă doare în suflet când mă gândesc că se găsesc și copii de-aceștia, cari în loc s'asculte pe părinți, n'au un pic de recunoștință !

Sunteți în plină vacanță, sunteți mai liberi !

Jocurile și voia bună coboară pe fețele voastre voioase. Două luni și jumătate, sau 75 de zile, n'aveți să vă mai gândiți: „Oare ce am mâine“ ?! Aha ! mi-am adus aminte, avem, avem : Religia, Gramatica, Istoria ! Și după masă, Memorizarea și Caligrafia !

Și gândind într'una vă întrebați : Ce trebuie să învățăm ? Ce ne trebuie Religie, Gramatică sau Memorizare ? Ce bine era la joc cu Ionel, Costică, Geta și Melanica ! Dar timpul trece iubiții mei așa de repede și câte lucruri bune n'ați fi făcut voi dacă... Dacă nu vă gândiați numai la joacă !?...

Fac o prinsoare cu voi, vă prindeți ?! Am să vă învăț un joc !

În fiecare dimineață unul din voi face pe d-l învățător sau d-na învățătoare și învățăm să zicem la aritmetică ! Facem o problemă sau două ! În altă zi, facem o dictare din carte, sau citim o poveste !

Și să vedeți voi dragii mei copilași, la toamnă când veți veni din nou la școală, ce bine o să vă prindă ! Jocul acesta îl faceți numai un ceas într'o zi !

Aș avea să vă scriu eu multe, dar nu prea am loc și afară de asta, nu vreau să vă plictisesc, deci vă urez vacanță plăcută și la revedere în 15 Septembrie.

De vorbă cu cititorii

DRAGI COPII,

Citese odată cu voi povestirile pe cari cei ce vă iubesc, vi le trimit prin seris la revista „Copilul Dobrogean”. Am răs cu aceeași bucurie ca și voi de minunatele călătorii ale lui Ionică și am trăit ca și voi durerea morții lui Motcu! Mi-a

rămas întipărit însă în minte și în suflet, o învățătură înțeleaptă pe care a dat o Sisi lui Ionică, spunându-i: „Prietenia adevărată, e cea mai scumpă răsplată ce putem s'o arătăm celor ce ne cer!” Ce frumos! Mi-aduc aminte de pe când eram și eu o fetiță ca și voi! Imi plăceau jocurile și imi plăcea nespus de mult să citesc. Mi se iveau în cale uneori mici supărări pe cari le înăbușeam întotdeauna stând într'un colț al patului după sobă și citind. Ce nedespărțită prietenă imi era cartea! Cu ea imi împăcam și-mi mângaiam sufletul, neînchипuit de dulce! Din cărți și din reviste am învățat multe lucruri frumoase, iar întâmplarea ce va urma din povestirea mea, ascultați-o căci e trăită de pe când eram copil ca voi.

Mi-aduc aminte ca acum!... Eram în clasa III-a primară, vre-o 30 de fetițe mici, toate drăguțe și curat îmbrăcate. În clasă, înainte de intrarea domnișoarei învățătoare, domnea o liniște adâncă! Ii auzeam pe sală pașii, și ni se umplea inima de bucurie când o vedeam intrând întovărășită întotdeauna de un zâmbet care ne aducea primul salut. O așteptam toate cu cărțile pe bancă și repetând fiecare în tăcere lecția. Toate sfaturile ei ne pătrundeau în suflet ca cele mai dulci mângâeri ale unei mame iubitoare.

În clasă ea ne-a fost cea mai bună mamă și cea mai înțeleaptă prietenă pe care ne-a trimis-o Dumnezeu ca să ne îndrepte pașii pe calea cea bună a vieții,

din care trebuie să știm a alege binele de rău, frumosul de urât. Dacă am plâns vreodată cu lăcrămi mai amare a fost atunci când din sburdălnicia noastră nemăsurată o supăram! Niciodată nu citeam în ochii ei mai multă durere, decât atunci când privea foaia unei cărți ori a unui caet ruptă, ori atunci când din jocurile noastre desprindea o vorbă urită aruncată cu dușmănie vreunui copil. Și de aici dragi copii, să vedeți o întâmplare.

Era o zi frumoasă! Soarele dogoritor scosese în recreație pe toți copiii de școală și toate vietățile pe pământ. În curte, sgomotele noastre chemau nerăbdător o minge, care umbla săltăreață din mână în mână. În toiul jocului, mingea trimisă de nu știu ce rău făcător, nimereste tocmai în geamul cel mare al ferestrei dela clasă. Cu un sgomot scurt și puternic geamul își anunță sfârșitul. Mâna Mioarei, o fetiță săracă, bună, înțeleaptă și cuminte lovise din greșală mingea în direcția ferestrei.

Toate tăceam. În pragul ușei, înștiințată de sgomot apare „domnișoara noastră“ la care din momentul nenorocit gândul se îndreaptase deodată.

— „Cine e vinovată fetelor?“ Tăcere!. Capetele plecate în jos, cu obrajii roșii de sângele năvălit tot, se așteaptă pedeapsa!.

Glasul uneia din fete încearcă să spună numele Mioarei. Am tresărit și inima-mi bătea cu putere, când a trebuit cu glas tremurând să spun că vina e a noastră, a tuturor și vom pune toate să reparăm ceea ce fără voință stricasem. Mioara plângea! Din ochii tuturor fetelor am primit mulțumirea. Domnișoara m'a mângăiat și în ora următoare ne-a vorbit atât de frumos de „Iubirea aproapelui“ încât am primit cu toate la timp, o lecție, din care primiam cea mai frumoasă și neperitoare învățătură: *prietenia și iubirea aproapelui este cea mai sfântă datorie, între oameni pe pământ!*

Întâmplări de felul acesta ați petrecut și voi, ați cetit poate multe dar un lueru țineți minte dragi copii: din viață și din cărți căutați să răsădiți singuri în sufletele voastre de copii tot ce este bun și frumos.

Nu uitați nici o clipă că atenția părinților și învățătorilor voștri e totdeauna îndreptată spre voi și cea mai bună răsplată e mulțumirea pe care vă străduiți s'o aduceți. Mi-ați face o nespasă bucurie să văd că sufletele voastre vorbesc liber cu noi prin scris, povestind întâmplări din viața voastră școlară, ba chiar să vedem că vă dați păreri despre bucățile cetite. Să fim mândri că avem o revistă, priu care putem sta de vorbă deși nu ne cunoaștem. Să fim vrednici s'o păstrăm totdeauna vie în mijlocul nostru. E cea mai bună prietenie a cărei despărțire trebuie s'o plângem. Incetul cu incetul, nu numai voi cari văd că sunteți pătrunși de lumina ei, ci toți copiii de pretutindeni cărora le-a căzut în mâini această revistă o vor prețui și păstra. In numărul viitor altceva.

O prictenă mai mare

LA PADURE....

Era prin luna Mai. O zi frumoasă se anunța de dimineață. Aerul parfumat cu fel de fel de mirosoari, de flori, ne îmbăta; iar razele soarelui, la început sfi-oase, apoi cu mai mare putere încălzeau atmosfera, producând în noi o neliniște nelămurită și un nestăpănit dor de ducă...

Domnul învățător înțelegând par'că gândul nostru ne spuse să ne gătim căci vom merge să facem o mică plimbare la pădure. Și cu toții într'un glas am răspuns: Să mergem la pădure! la pădure!...

Ne-am dus fiecare pela casele noastre, am luat câte ceva de-ale gurii, iar la margina satului ne-am întâlnit cu toții și am pornit-o voioși la drum. Dar încet, încet, căldura devenea din ce în ce mai de nesuferit, praful începu să ne înăbușe, iar oboseala să ne înmoae avântul.

Părerea de rău că n'am stat la școală, începu să ne fure sufletele. Dar nu dură mult, căci o adiere ră-

coritoare ne izbi fețele și ne învioră. După un cot se zăriră primii copaci, pe care noi i'am întâmpinat cu strigăte de veselie.

Ca la comandă am rupt-o cu toții la fugă și am pus stăpânire pentru o jumătate de zi pe o mică poiană.

După ce ne am ales fiecare câte un loc, ne-am așezat jos și am mâncat fiecare ce am adus de acasă. Când am sfârșit prânzul, am pornit-o prin pădure.

Era o frumusețe rară. Copacii înverziți, iar păsările cântau așa de frumos încât am stat și am ascultat aceea minunată muzică și am admirat încă odată mâna Creiatorului. Cea mai mare plăcere pe care am simțit-o, a fost plimbarea noastră în pădure. Aerul curat ne-a produs o poftă de mâncare încât eram în stare să mâncăm și fructele verzi, pe care le-am întâlnit în pădure.

Florile, păsările și toate celelalte au făcut o frumoasă impresie asupra noastră. După ce ne-am plimbat și am vizitat, Domnul învățător ne-a adunat pe toți la un loc și am făcut în aer liber o lecție de geografie despre: „Munții, dealurile și bogățiile cele mai însemnate“ și una de Științe Naturale despre „Plantele medicinale“ cum sunt: nalba, care se întrebuințează pentru ceai, coada șoricelului și sunătoarea, care sunt căutate mult ca articole de farmacie.

Apoi Domnul Învățător ne-a spus să formăm rândul în ordinea în care am venit și am pornit în marș cântând plini de veselie și de mulțumire.

Dela un timp oboseala ne ajunsese dar nu ne-am lăsat învinși până acasă. Ajunși acasă, ne-am spălat de praful care se pusese pe noi, am mâncat puțin și ne-am culcat fiind ruși de oboseală.

A doua zi ne-am sculat mai voioși și cu un dor de muncă mai mare, veseli de izbânda cucerită în ajun și cu sufletul mișcat de farmecul naturii.

Fanga C. Ecaterina
cl. VII primară, Cerna-Tulcea

Oaia, vulpea și lupul

Unul avea o oaie de șapte ani și nu mai făta.

El văzând așa, o luă și o duse într'o pădure deasă, lăsând-o acolo. Atunci oaia se duse prin pădure, unde se întâlni cu o vulpe. Oaia îi zise vulpii :

— Hai să ne prindem frați de cruce.

Atunci vulpea zise către oaie :

— Hai spre sat.

— Nu merg înspre sat, c'am venit de acolo.

— Apoi atunci hai prin pădure.

— Hai!

Și ducându-se prin pădure, se întâlnesc cu un lup.

Atunci vulpea și cu oaia ziseră către lup :

— Hai să ne prindem frați de cruce.

Lupul se prinse.

— Pe oaie s'o cheme cumătra Paraschiva, pe mine cumătra Ileana și pe dumneata cumătru Grigore, zise vulpea.

— Bine, răspuse lupul, fie așa.

Apoi câte-și trei pornesc spre sat, după vânat.

Vulpea intra într'o ogradă și începu a se învărti pe lângă cotețul de găini; lupul și oaia rămân în drum.

Lupul începu să încerce pe oaie cât e de grasă.

Oaia începu a behai și a răcni.

Vulpea se întoarse să vadă ce-i și zise către lup :

— Da ce te-apuci să rupi cojocul cumetriei Paraschiva?

Lupul a început a se jura că ferit-a sfântu, nu.

Vulpea zise :

— Nu te cred, cumetre Grigore, că doar te-am prins când era să-ți înfigi colții în cumătra Paraschiva.

— Zau că nu, mă jur pe ce vrei cumătră Ileană!

--Hai jură, zise vulpea.

Și merg cu toții în ograda, unde era un lemn gros de stejar puțin despicaț și cu o pană în crăpătură, pe care se căsnise un om să-l despice și l-a lăsat așa.

— Văra laba ici și jura, zise vulpea.

— Iaca jur, cumătra Ileană, dacă nu mă știu vinovat, jurl și văra lupul laba în despicațură.

Vulpea scoase bineșor pana, despicătura se strânse
și-i prinse laba lupului înăuntru.

— Chelălău! Chelălău!

Dar vulpea-i zise:

— Vezi cumetre Grigore, bătaia lui Dumnezeu, pen-
trucă ai jurat strămb.

— Rămâi sănătos că noi ne ducem.

Și s'a dus oaia și cu vulpea în pădure, iar pielea
lupului, trebuie să fi luat omul câteva sute de lei pe ea.
„Din Comoara cepiilor“ de St. Stoian.

Vacanța

**Un an ială a trecut
A venit vacanța mare!
Suntem liberi și stăpâni
Pe noi și pe soare.**

* *
*

**Un'te'ntorei, copii pe câmp,
Vezi voioși la muncă!
Toți sunt zdraveni sănătoși
Par'că's ruți din stâncă**

* *
*

**Soare muncă și povești
Asta ni-i vacanța
Până'n toamnă când cu toți
Vom începe școala.**

Șeicaru Aurel cl. VI pr.

Toate deslegările de jocuri, compoziții, poezioare, jo-
curi de cuvinte se trimit pe adresa: Const. Petrache
revizor școlar-Tulcea.

CU BARCA

In una din paginile revistei noastre am citit compoziția „O plimbare cu barca pe Dunăre” scrisă de eleva Dumitrescu Aurora. Am văzut ce mare este deosebirea de felul cum petrec orășenii, distracțiile lor, felul oamenilor atât la lucru cât și în celelalte ocupațiuni.

Plimbarea cu barca la Tulcea este cu totul altfel decât cum este aici la noi.

Și uite cum. După ce Dunărea se desgheță și timpul se face mai călduros, prima grijă după ce termin lecțiile este să faci o plimbare împreună cu tătucu, pe Dunăre. Cum barca noastră este destul de mare ne urcăm în ea cu toți, părinții și sora mea Valerica, fără nici o frică.

Aici Dunărea se mai numește și canal, fiind tăiat pământul spre a se scurta drumul până la mare. Malurile canalului se văd până departe îmbrăcate în sălcii dese și frumoase, împletite cu stuf și papură.

Când se face seara pescarii vin veseli dela cherhanale, unde au vândut peștele prins în baltă. Ce veseli sunt !

Unii spun glume, răsând voioși și mulțumiți par'că de ziua petrecută.

Deodată în zare se vede venind și vaporul care face cursă dela Tulcea la Sulina.

Cu cât înaintează se face mai mare, până ce se apropie. Mă gândesc în momentul acela : „Nu cumva poșta ne aduce Revista Copilului Dobrogean” ?

Vaporul ne leagănă în valurile lui și trece îndepărtându-se încet, încet, până ce dispare. E seara.

Pe deasupra capului nostru zboară diferite păsări dintr'o parte a bălții în cealaltă.

Un grup de răfuște salbatice se aud măcăind.

Attele zboară ca niște săgeți.

— „Unde se duc taticule” întreaba Valerica

— „La culcare” răspunde nepăsător tătucul.

Silvestrovici Sylvia

cl. IV Carmen-Sylva

ERA GROZAV

*Era grozav, o! bietul vițeluș, cum îl târa
la abator¹⁾), mai adineoari, cum se împotrivea,
și cum se străduia să lingă picăturile rămase
din ploaia scursă în târgul trist, pe ziduri 'cenușii de case.*

*O! Doamne, și ce bun și blând părea,
el, care toate drumurile, pline de scorușe²⁾ le știa.*

*O! Doamne, tu care ne-arăți atâta îndurare
zi-mi că va fi pentru noi toți, odată, o iertare
și că într'o zi, în cerul luminat, n'or să mai fie
viței micuți și drăgălași sa-i ducă la măcelărie,
ba chiar că, dimpotrivă, deveniți mai simțitori,
le vom încununa cornițele cu flori.*

*O! Dumnezeuul meu, fă tu ca sărdcuțul asta de vițel,
Să sufere cât mai puțin când o intra cuțitu 'n el.*

de *Francisc Jamnes*

„Seut și targă“

Traducere de Perpessicius

- 1) Abator — locul unde se taie vitele
- 2) Scorușă — plantă cu poamele mici cât o coreașă, roșiatică și acrișoare la gust.

Publicându-se rezultatul concursului în „Invățătorelul Tulcean“ a fost trecută cu vederea, fără voință, eleva Naum Ana dela șc. No. 1 f. cl. III-a, care a luat premiul al III-lea la desen.

Care anotimp e cel mai frumos și pentru ce?

La începutul începuturilor, pe pământ era întuneric și frig. Dar bunul Dumnezeu a făcut lumină și a înfrumusețat cu diferite viețuitoare acest pământ. Dar a mai hotărât ca să fie timpul împărțit în ani, iar anii în anotimpuri care sunt în număr de 4 și se numesc: primăvara, vara, toamna și iarna. Fiecare, are calitățile și cusururile lui: Nu se poate spune care-i mai frumos. De exemplu, primăvara: natura reînvie, găzele încep a mișuna prin verdeață, păsările se întorc înapoi, la noi în țară, pomii înfrunzesc și înfloresc, copiii se joacă bucuroși pe câmpie, țăranii ară rodnicul pământ al țării noastre, plămădit cu sângele eroilor noștri. În acest anotimp sunt zile ca: a copilului, a mamei, a cărții, a plugarilor și altele. Câte odată însă, timpul se mai zburlește, iar când se încălzește vine de-ia locul sora ei mai mare, vara. Aceasta continuă opera începută de primăvară, coace grânele răsărite de primăvară, crește puii rândunelii, coace fructele și alte multe opere desăvârșite și continuă. Toamna însă le încheie. Atunci se culeg fructele, legumele, păsările pleacă iar vacanța se sfârșește începând un nou an școlar. Toamna e foarte mult bogată. Toată lumea se sperie când aude de iarnă. Dar dacă n'ar fi ea, cum ar mai fi râuri, cum ar mai crește grâul și cum ar progresa civilizația? Cu toate că e grea pentru săraci, dar totuși ea îi ajută. Toate aceste anotimpuri sunt mult cântate de poeți. Dacă s'ar strânge aceste versuri, s'ar obține volume groase de fiecare anotimp.

Mie îmi plac toate aceste 4 schimbări (haine) ale vremii, căci fiecare are schimbările ei și nu s'ar putea să fie primăvara fără iarnă, vară fără primăvară, toamnă fără vară.

Așa cum sunt, ele au fost orânduite cu înțelepciune de bunul Dumnezeu și mult greșesc acei ce zic că nu sunt toate la fel de frumoase. Să mulțumim D-lui că ne-a înzestrat pământul cu atâtea bogății frumoase.

Dumitriu Eugenia

Care anotimp e cel mai frumos și pentru ce ?

Un anotimp care este dorit de toți copiii, este Primăvara. Acest anotimp umple toate inimile de bucurie și de veselie.

El vine cu timp frumos, cu soare și verdeață, iar în copacii înfloriți, se aude mii și mii de păsări încântătoare. Tot primăvara, livezile se umplu cu flori de tot soiul. Atunci când încep să se ivească primele raze ale lunii Martie, copiii ies la câmp, jucându-se în fel de fel de jocuri frumoase.

Primăvara, noi copiii ne mai bucurăm, pentru că atunci vine și sărbătoarea cea mare a Paștelui—care ne aduce învierea Domnului nostru Iisus Hristos și câte o hainuță nouă.

Acum mamele noastre împreună cu noi, îngrijim de mica noastră grădiniță. Tot acum încep să iasă viermii de mătase, dela care avem atâtea foloase, iar sub streșina noastră rândunelele își fac cuiburi.

Sunt nerăbdătoare să văd cum ies din ouă, pușorii mici și drăgălași.

Cașu Sylvia

Publicăm cele două compoziții care au fost apreciate cu premiul I la concursul organizat de Revista noastră.

Felicităm pe concurentă Dumitriu Eug., pentru frumusețea și compoziției și cuvintele alese pe care le întrebuițează. Lucrarea este admirabilă. Poezii însă, nu cântă toate anotimpurile deodată, ci pe rând.

Noi, la concurs, am cerut să se scrie despre un singur anotimp.

O excursie la pădure

Luni, în ziua de 20 Maiu, am făcut cu domni învățători o frumoasă excursie la pădure. Am fost în pădurea a doua. Acolo, am rupt: bujori, lacrima bărbatului și alte flori foarte frumoase. Tot în pădure am

ascultat minunatele cântece ale păsărilor. Când am ajuns în pădure ne-am așezat pe iarba moale. Deodată auzirăm un cântec de pasăre mai frumos decât celelalte. Și cum mă gândeam mult ce pasăre o fi cântând acest cântec frumos, deodată sunt deșteptat din uluiala mea de strigatul colegilor: „O privighetoare, D-le învățator“ „O, Doamne, frumos mai cântă,“ atrigarăm cu toții. Nu mai auzisem asemenea cântec frumos. Din alta parte mierla cânta. Vrabiile ciripeau și ele voioase.

Pentru noi a fost cea mai frumoasă zi. Am alergat prin pădure ca niște hoinari. După ce am ostent am venit să ne odihnim. Am luat traista cu merinde și imi era tare cald.

Am intrat într'un tufiș des. Aci am început să mâncăm. Apoi iar am plecat prin pădure. Atunci auzii strigatul copiilor: „Un pui de lup, un pui de lup.“

Alergăm cu toții speriați; ne temeam să nu ne muște puiul de lup. Deabia ajunserăm la ei și începurăm a întreba: „Unde-i, unde-i puiul acela?“ Ei ne arătară un cațel de pământ. „Acesta este puiul de lup?“ întrebaram noi! Acesta este cațel de pământ și nu pui de lup“. Nu mult după asta auzim un șuerat prelung. Era adunarea. Am făcut rândul și am plecat voioși acasă.

Un elev din cl. III dela Mahmudia
care a uitat să se iscălească

La concursul organizat de revista Noastră în ziua de 2 Iunie s'au dat următoarele probe: pentru cl. IV: la *Compunere*: Care anotimp e cel mai frumos și pentru ce?

Artimetică. O problemă din cartea 1001 de probleme.

de C. Popescu

Desemnul din imag. a fost cu subiec comun.

Clasa III-a a concurat numai la Desen. și Aritimetică.

HAZ SI GLUME

— „Ia spune-mi Popescu V. Grigore cum o duci cu învățatura?

— „Bine! Sunt primul la Artimetica.

— „Dar tu Ionescule?

— „Eu sunt primul la Istorie

— „Dar tu, Costică?

— „Eu? Eu sunt primul când sună de plecat acasă

CURAJ

Hitler, primul ministru al Germaniei inspectează o școală primară și întreabă pe un elev:

— „Hans Peter, ce-ai să te faci când vei fi mare?

— „Soldat

— „Nu ți-e frică că ai să fii omorât?

— „De cine?

— „De inamic“.

— „Atunci mă fac inamic — răspunde micul Hans.

NU-I BUNĂ OTRAVA!

Vasile Gurăstrâmbă are casa plină de guzgani și a cumpărat otravă. Otrava însă, n'a avut niciun efect. Șobolanii se înmulțiau mereu. Supărat, Vasile se duce la negușter să-i spună că otrava lui nu face două parale.

— „Ai făcut tot ce ți-am spus eu? Întreabă neguștorul. Ai pus otrava pe pâine cum te-am învățat?

— „Am pus-o!

— „Ai așezat-o în dreptul găurilor de șobolani?

— „Am așezat-o!

— „Ei și șobolanii n'au murit“?

— „Nici nu s'au atins de pâine“!

— „Atunci spune așa Domnule. Otrava este foarte bună, dar șobolanii dumitale nu fac două parale.

Să învățăm jucându-ne

1) Aritmogrif

		<u>A</u>									
		A)	3	4	5	1	5				
B)	2 6	4	7	1	8	6	7	5	4	9	
		C)	2	9	10	9	4	9			
		D)	1	11	12	3					
		E)	10	7	5	2	5				
F)	2 13	4	9	14	9	11					
		G)	2	5	1	5					
		H)	3	4	9	15	11	5			

B

Inlocuiți fiecare cifră cu o literă. Când se repetă cifra așezată și litera.

A. B. Numele omului care se ocupă cu munca câmpului și mai ales cu treburile prin curte.

A) Un obiect de câmp de care se servește omul după ce ară, ca să nezească ce a arat.

B) Un obiect cu care se udă florile din grădină cu apă.

C. Un fel de cuțit mai mare îndoit ca o semilună, cu care tăem cerealele

D) Un obiect foarte trebuincios plugarului. De la el a luat și numele.

E) Și cu el tăem cerealele, dar nu facem suopi.

F) Cu acesta, cel dela A. B. găurește lemnul.

G) Nu putem prăși porumbul fără el.

H) Acesta seamănă cu pieptenele și cu el strângem fânul risipit pe jos.

Ianculescu E. cl. III lic.

Proverb

3) U—e | —ui | —a— | —ai | —e | —i—ioa—e
 Puneți în locul liniilor câte o consoană.

4) R—de | dr—c—l | d— | m—r— | n—gr— | ș— |
 p— | —l | n— | s— | v—d— |

5) Joc în pătrat

- Găurele care se găsesc în piele.
- După el ne orientăm la școală.
- Trăesc în apă și merg înapoi.
- Se mai zice în loc de Stânjinel.

Lazarovici Ceta cl. IV-a

6) Joc în triunghi

- Animal, trăește în pădure și are coarne
- Nume de băiat
- Pronume
- Consoană

Cuzudjoglu Paraschiva cl. IV-a

7) Dublu Pătrat

- 1) Țară africană
- 2) Fața mâncare
- 3) Pantaloni țărănești (la munte)
- 4) Pe ea punem capul (când dormim)
- 5) Ciopliserăm
- 6) Se zice în loc de uliu
- 7) Are în frunte un rege
- 8) A asalta
- 9) Gaz pentru luminat

Udrea G. cl. III

2). Joc în triunghi

- 1) A început de curând și școlarii se bucură
- 2) Un verb care înscamnă a băga în apă
- 3) Ce face apa la vale
- 4) Fluviul Gange fără cap
- 5) Inde a pățit la fel (cu Gange)
- 6) O vorbă cu care se mână boii
- 7) Vocala (din capul alfabetului)
- 8) Am găsit 40 de picioare, din care 8 erau de pureci, 16 de găini, iar restul găscă. Câți pureci, găște și găini au fost?
- 9) Intr'o zi mergând pe câmp, am întâlnit un cioban. Îl întreb câte oi are, iar el mi-a răspuns: dacă le număr câte 2 îmi mai rămâne 1 și tot una îmi mai rămâne dacă număr câte 3, 4, 5, și 6; dacă le număr câte 7 nu-mi mai rămâne nimic. Câte oi au fost?

*Dumitriu Elena
cl. IV*

Ianculescu E. cl. III lic.

10) Jocuri în patrat

- Golf în M. Baltică
- Se poartă mai ales în Oltenia
- Nume de băiat
- O vorbă fără înțeles

*Petculescu I. Natalia
cl. V.*

Busuloc Valeriu cl. III lic.

Dăm deslegările din No 5

1) *Joc în pătrat* 1) busola 2) unire 3) silă 4) ora
5) eu 6) a.

2) Sunt 3 copaci și 4 ciori.

3) Băieții au fost așezați la numerele: 1, 4, 5, 7, 8,
9, 14, 15, 16, 17.

4) *Aritmograful* a fost tipărit greșit: ~~puncte~~ A B în dreptul lui 2—de sus în jos și atunci veți avea: de la A la B Muntenia, vertical, iar orizontal veți avea: 1) Câmpulung, 2) București, 3) Sinaia, 4) Pitești, 5) Predeal, 6) Turnu Magurele, 7) Brăila și 8) Slatina.

5) *Joc în pătrat*: 1) Meca 2) Elen 3) Oca 4) Anin.

6) *Joc în romb*: 1) P. 2) Caf 3) Paris 4) Linși 5) S.

8) $6 + 3 : 10$; scriem 10 cu 9 bețe de chibrit.

8) Melcul.

Tragându-se la sorți—asa cum am anunțat în timpul anului—cel mai bun deslegător dela pagina „Să învățăm jucându-ne”, a fost declarat campion (învingătorul cel mare) eleva *Cazacu Maria* căruia i s'a acordat și un premiu.

Campionul este rugat să treacă pe la „Banca Învățătorilor” să-și ridice câștigul. Fotografia lui va apare în numerele viitoare.

Au mai luat parte la tragerea la sorți următorii elevi și eleve, care au trimis regulat deslegările :

Buga Aurelia, Cotoc Elena, Dumitriu Eugenia, Focșă Mircea, Lazarovici Cela, Mitan C., Mustață Nicolina și Psima Maria.

1. obișnuiți-vă să păstrați cu grija cărțile citite.

2. Nu aruncați cărțile de școală; ajutați un copil nevoiaș la toamnă.

3. Biblioteca copiilor este deschisă Sămbătă dela ora 5 numai pentru copiii care au birou scris dela d-nii învățători.

4. Copiii nu uită să recomande „Revista Copilului Dobrogean” și prietenilor din alte județe.

POȘTA

REDAȚIEI

Petculescu Natalia cl. V So-
mova — „O excursie“ nu se mai
poate publica. E prea târziu.
Mai trimite, că serii frumos. Fe-
licităm pentru curățenia și ordi-
nea cu care serii.

Marinescu Maria—Tulcea. Jo-
cul cu pânza e cam încurcat.
Nu-l putem publica.

M. C. — „O întâmplare din
viața mea“ e prea simplă.

Caută ceva mai interesant și
serie îngrijit.

Bogaciev M. — Jocul cu lini-
uțile e prea cunoscut. Trimite
alceva.

Sylvia — Ghicitorile nu merg.
Caută ceva mai interesant.

Antoși C. Ion — Cmpunerea
„La pădure“ e bună. Păcat că
te porți prea crud cu o biată
broască țestoasă. Totuși dacă ne
serii că ne lași s'o mai scurtăm—
o vom publica.

O prietenă mai mare. Mulțu-
mim și vă dorim prietenă și co-
laboratoare.

Vanga C. Caterina. nu uita că
noi primim cu aceeași plăcere
articole scrise frumos și dela ab-
solvenții cursului primar. Mai
trimite așadar.

Cela: socoteala cu oule nu e
toemai limpede. Metagrama la fel.

Valeriu: Ne pare bine că te-ai
hotărât. Aritmogriful a fost gre-
șit tipărit, ai dreptate.

Au deslegat jocurile din No. 5,
următorii:

Toate: Petculescu I. Natalia
Somova, Busuioc Valeriu și La-
zarovici Cela.

6 jocuri: Arnăutu S. Condris
C. Constantiniu Alex. Kindratosin
N. Iugaș Valentin, Manea Aure-
lia, Niciudrescu C.

5 jocuri: Biega Robert, Bon-
darencu Victor, Gheorghiu Mar-
tin, Livadores G. Robescu Vic-
toria, Săndulescu Avra, Zachis
Dumitru.

4 jocuri: Bizam G. Condrea
Victor, Săulescu Af., Tugvea S.

*Cerem iertare cititorilor, pentru întârzierea cu care apare
revista. Am așteptat niște clișee (poze) dela București care
nu ne-au venit nici până stăzi.*

Prețul 4 lei